

[Krag.]

man da ikke indskrænkede sig til en blot Udbetaling af Støtte, men ogsaa sikrede sig, at man derigennem fik Adgang til en Klarlægelse af hele dette Spørgsmaal, ogsaa med Hensyn til Arten og Karakteren af den Arbejdsløshed, som hjemsøger mange af disse Mennesker. Det var nødvendigt, at man fik Arbejdsløshedstallene belyst, ikke blot statistisk, men ogsaa i beskæftigelsesmæssig Henseende, blev klar over, hvad det er for Personer, der her er Tale om, Arten af deres Arbejdsløshed, hele deres Mentalitet overfor Erhvervs-muligheder, som jo kan gribe paa afgørende Maade ind i den Mulighed, som de maatte have for at finde fortsat Beskæftigelse. Jeg pegede paa, at man ogsaa maatte have Klarhed over Sæsonarbejdets Stilling til Arbejdsløshedstallene og til Kravene til det offentlige om Hjælp, jeg henlede Opmærksomheden paa, at Arbejdsmulighederne indenfor de forskellige Fag maatte i højere Grad opklares, end Tiltædtedet hidtil har været.

Alt dette vendte man imidlertid ganske det døve Øre til, og man fortsatte gennem disse Vintermaaneder med at udbetale herinde ved Hjælp af den private Indsamling, som for saa vidt kan være al Anerkendelse værd, som den jo er et Vidnesbyrd om et godt Hjerte og ogsaa har fundet en saadan Støtte fra Arbejderes Side, der er beskæftiget, som man kun kan yde al Anerkendelse, men som jeg slet ikke føler mig overbevist om paa nogen Maade virker fremmende paa Tilvejebringelse af Beskæftigelse og paa Villighed til at tage Beskæftigelse der, hvor den er at faa.

Jeg vil i saa Henseende henvise til de mange Tusind Annoncer, som i denne Tid findes i Pressen ud over Landet om Arbejdskraft til Landbruget. Enhver, der vil undersøge dette Spørgsmaal, vil finde gennem disse Annoncer Udtryk for, at man derude i en udtalt Grad savner Arbejdskraft, og naar man nu undersøger, hvad Resultatet deraf bliver, ja, saa faar man Oplysning om, at man i Aar i højere Grad end de foregaaende Aar har mødt Tavshed som Svar paa disse Annoncer, saaledes at de synes at være virkningsløse. Ingen melder sig. (Afbrydelse.) Der bliver sagt „jo“, og det kan det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen meget vel sige, thi han har vel sagtens ikke en Annonce inde, han har formentlig ikke savnet nogen Arbejdskraft, saa hans „jo“ hviler paa et meget ringe Kendskab til disse Sager . . .

(*Einer Jensen*: Har De?). Ja, naar jeg spørger derude, saa faar jeg det Svar, at man kan ikke fremskaffe Arbejdskraft, og Annoncerne findes i Hundredvis, i Tusindvis i Pressen i denne Tid.

Det er et Vidnesbyrd om Berettigelsen af den Betragtning, jeg fremførte. Det er ikke nok at hjælpe, men man maa ogsaa sørge for at sortere, sørge for at bringe de Mennesker, som gennem Hjælpen kan bringes paa ret Køl, hvis de kan komme ud af de Forhold, som har bragt dem ud i Arbejdsløshed, ind der, hvor de kan genrejses. Man maa være sig for gennem Foranstaltninger af denne Art og gennem kritikløs Anvendelse af Hjælpekasserne at fremme Løsgængertilbøjelighederne.

Samtidig med, at man nu staar og ikke kan skaffe Arbejdskraft i Landbruget, vil man foretage endnu en Fordeling her inde i Hovedstaden. Utvivlsomt gaar her adskillige Mennesker, som er vanskeligt stillede, hjemløse, som det ikke vilde nytte meget at sende ud til det Arbejde, som kalder ude paa Landet; men utvivlsomt findes der ogsaa — saa sikkert som det er, at en Masse af de Mennesker, her er Tale om, er indvandret udefra — mange, som man gjorde en langt større Tjeneste ved at sende dem ud, hvor der er Beskæftigelse, i Stedet for her at foretage en ny Pengefordeling.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen bragte hele Spørgtmaalet om Krisehjælp i Forbindelse med Landbrugskrisen og Muligheden for at hjælpe nødstedte Landbrugere til at forblive ved deres Ejendomme igennem en Lovgivning om en Akkordordning. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem ud i de Betragtninger, han paa dette Grundlag anstillede, men kun sige, at jeg tror, at den arbejdende Befolkning her i Landet, den, som gennem en Aarrække har været hjemsøgt af vekslende og aftagende Arbejdsmuligheder med Arbejdsløshed i Følge, ikke gennem sin Ordfører her paa Tinget bør beklage sig over den Offerwillie overfor Arbejderstanden, som er vist af det danske Samfund gennem Rigsdagens Indsats. Det ærede Medlem ryster paa Hovedet, men det er dog saa, at denne Samfundsklasse i Form af Hjælp til Selvhjælp gennem den sidste halve Snes Aar har modtaget betydeligt over 100 Mill. Kr. af Samfundets Kasse. (*Einer Jensen*: Ja, men de har ogsaa betalt noget). Jeg sagde udtrykkelig som Hjælp til Selvhjælp.